

Lahden Vapaaseurakunnan

Lähetysasema

1/21

Kristus nousi Kuolleista!

Krishti Ungjaill!

Al Maseeh Qam!

Christos harjev i merelotz!

Helistuos! fuhuole!

Pikhistof ahtonfi!

Christ is Risen!

Kristus on surmuist ülestõusnud!

Christ est Ressuscité!

Christus ist auferstanden!

Christos Anestil!

Ha Mashiyach qam!

Cristo è risorto!

Harisutosu Fukkatsu!

Christus resurrexit!

Kristus er oppstanden!

Khristos voskres!

Hristos Vaskres!

Cristo ha resucitado!

Kristus är upstånden!

Meshiha qam!

Kristos Voskres!

Ajankohtaista asiaa lähetyksestä

Toimittajalta

Luet Lahden vapaaseurakunnan Lähetysasema -lehteä. Lehden toimittamisessa on tapahtunut muutoksia. Esko Knuuttila lopetti vastaavana toimittajana 25 vuoden jälkeen ja tehtävä siirtyi minulle. Kiitos Esko!

Tänä vuonna Lähetysasema ilmestyy kolmasti: tämä kevään numero, seuraava alkusyksystä ja kolmas jouluksi.

Lehti tiedottaa lähetystyöstä ja erityisesti välittää uutisia ja rukousaiheita seurakuntamme lähteiltä. Mutta se välittää myös tietoa muista lähetystyöhön ja maailmanlaajuiseen seurakuntaan liittyvistä asioista.

Olen pyytänyt nykyisiltä ja entisiltä seurakuntamme lähetystyöntekijöiltä lyhyitä kirjoituksia siitä, miten he päätyivät lähetystyöhön. Näitä julkaistaan tässä ja tulevilla numeroissa.

Suuri osa lukijoista tuntee varmastikin minut, mutta kerron tässä myös omasta tiestäni lähetystyössä. Vapaakirkollisessa perheessä kasva-
neena olen kuullut lähetystyöstä lapsesta lähtien. Lapsesta lähtien olen myös tavannut monia Vapaakirkon lähetystyöntekijöitä. Tätini Maila Levälahti (os. Kahri) oli Vapaakirkon lähettinä Kongossa, mikä toi sen myös läheisemmäksi perheessämme.

Kun olin lukiossa ja mietin ammatinvalintaa, yksi tärkeä kriteeri oli se, että ammatissa pitäisi olla mahdollista toimia lähetystyössä tai kehitysyhteistyössä, jos Jumala siihen johdattaa. Siitä lähtien vähän kerrassaan valmistauduin mahdolliseen lähtemiseen niin, että lähteminen ei jäisi kiinni ainakaan valmistautumisen puutteesta.

Nuorten Lähetyspäivillä tapasin Pirjon, josta tuli vaimoni ja työtoverini. Yhdessä hakeuduimme opiskelemaan Vapaakirkon teologisen opiston lähetyslinjalle. Opiskelun aikana kohdemaaksi selvisi Nepal. Tietoinen valmistautuminen lähetystyöhön kesti 14-15 vuotta. Nepaliin lähdimme perheenä 1993 ja palasimme kolmen työkauden jälkeen Suomeen 2004.

Sen jälkeen olen toiminut vielä lähetystyön parissa esimerkiksi Suomen Kristillisen Lääkäri-seuran kehitysyhteistyöhankkeiden hallinnoinnissa ja osa-aikaisena Vapaakirkon kehitysyhteistyösihteerinä. Tällä hetkellä jatkan lähetystyökutsumustani monikulttuurisessa työssä täällä Suomessa.

Työskentelen päätoimisesti työterveyslääkärinä. Olen Lahden Vapaaseurakunnan vanhemmiston jäsen. Minulla on vaimo, kolme aikuista lasta ja pian neljä lastenlasta.

Jukka Knuuttila

Muistathan
lähettäjämme
rukouksin!

“Eihän se vain liene Kristus?”

Kiitos rukouksistasi käynnissä olevan DTS koulumme puolesta! Laskimme juuri, että 26 oppilaan ryhmästä jopa yli 20 päätyy pitkäaikaiseen lähetystyöhön tai jatkokoulutukseen ympäri maailman. Pandemian keskellä matkaan lähtivät ne, jotka eivät millään voineet olla lähtemättä. Voimakas kutsu heissä näkyi voimakkaana antautumisena ja valmiutena kohdata isoimmatkin esteet sydämissään. Näin Jeesus teki myös kohdatessaan samarialaisen naisen kaivolla.

Jeesus tapasi samarialaisen naisen kaivolla keskipäivän aikaan. Aamuun asti nainen oli ollut tarvitseva; Raamattu kertoo hänellä olleen 5 aviomiestä; epäonnistumisia toinen toisensa perään. Eri perusteilla valittuja - joku komeuden, joku rikkouden, joku vaan oli sopivasti saatavilla, joku salamaihastuksen perusteella.

Tämä naisen tarina oli kylällä kaikkien tiedossa. Häpeä, syyllisyys ja pelko ajoi hakemaan vettä kaivosta keskellä kuuminta päivää, kun muut eivät olleet liikkeellä. Ihmisten katseet olivat liikaa. Avoin keskustelu Jeesuksen kanssa sai naisen kohtaamaan totuuden. Nainen palasi takaisin kylään sanoen; “Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?”

Näin vedestä, jonka Jeesus hänelle antoi, oli tullut lähde. Jo iltapäivällä hän oli siunaukseksi koko kylälle aamupäivän janon sijaan. Pelko, syyllisyys ja häpeä oli poissa, sillä Jeesus oli kohdannut hänen syvimmät haavansa. Tätä todistaa nainen toteamus, että Jeesus oli kertonut kaiken mitä hän oli tehnyt - enää ei tarvinnut peitellä, kierrellä tai juosta karkuun. Jeesus toi esille totuuden ja rakasti silti. Nainen oli tunnettu ja hänen “aamupäivän”

juorut ja paheksunnat olivat kyläläisten tiedossa, siksi hän pystyi käyttämään samaa tiedotuskanavaa myös “parhaaseen uutiseen”.

Näin Jeesus haluaa tehdä meille jokaiselle, ottaa kaikkein syvimmät haavat ja epäonnistumiset meissä ja käyttää niitä Hänen valtakuntansa laajentamiseen. Mikä mahtava tehtävä ja mahdollisuus meille kaikille - olla mukana itseään paljon suuremmassa tehtävässä! Hän pyytää luvan ja tekee kaiken ja me saamme olla viemässä parasta uutista ikinä - Jeesus meissä, kirkkauden toivo. Meidän heikkoutemme muuttuu hänen käsissään toivoksi.

Olemme tällä hetkellä Suomessa, Marjo tuli jo aiemmin isänsä hautajaisten vuoksi ja Ari on juuri palannut kotimaahan. Oppilaamme ovat matkalla aktioon, jonne Ari lähtee heitä tapaamaan kevään kuluessa. Koulun päättäjäisiä vietetään Meksikossa toukokuun lopulla ja sinne toivottavasti voimme molemmat osallistua. Sydämeistämme rukoilemme, että pian pääsisimme teitä kaikkia näkemään kasvokkain!

Rukousaiheet:

- Kiitos mahtavasti sujuneesta luentoajaksosta ja sitoutuneista oppilaista Konassa.

- Käynnissä olevat aktiot - että Jumala käyttäisi ja varjelisi kaikkia tiimejä.

- Aaken paluu Konalle. Aake on viisumimatalla Meksikossa ja Costa Ricassa, ja jännittää paluutaan USA:n rajalle. Pyydämme Jumalan apua ja johdatusta tiukkojen maahantulosääntöjen keskellä, jotta paluu voisi sujua ongelmitta.

Marjo ja Ari Lopenen

Miten Helena päätyi lähetystyöhön?

Helena kertoo: kun 15-vuotiaana annoin elämäni Jeesukselle, en tiennyt lähetystyöstä paljon mitään. Jostain sain käsiini silloin ilmestyviä Stefanus-viesti -lehtiä. Niissä kerrottiin Neuvostoliiton kristityistä, jotka salassa pitivät pyhäkoulua ja painoivat kristillistä kirjallisuutta. Lehdistä kerrottiin, että monet joutuivat vankiloihin tai mielisairaaloihin uskonharjoituksensa tähden. Rukoilin hartaasti näitten kristittyjen puolesta.

Kun Neuvostoliitto romahti ja kristillisen sanoman julistamiselle koitti vapaus, järjestettiin Suomesta käsin Venäjällä 1990-luvun alussa useita suuria evankelioimistapahtumia. Koska minulla oli palava halu osallistua, anoin ja pääsin mukaan Missio Volgan yhteiskristilliseen ryhmään elokuussa 1992. Meitä oli yhteensä nelisenkymmentä. Vietimme kolmen viikkoa Jaroslawissa Volgan rannalla rukoillen, jakaen missiolehtiä kadulla,

vieraillen sairaaloissa, kouluissa ja lastenkodeissa esittäen lapsille nukketeatterin ja draaman keinoin kertomuksia pelastuksen tiestä.

Kun kaksi vuotta myöhemmin esitimme samoja nukkenäytelmiä Pietarissa, ja minua siellä pyydettiin työhön Pietarin kansainvälisen kristillisen koulun esikoululuokalle, olin innostunut, mutta epävarma. Silloin minua rohkaisi lähtemään sekä kotiseurakuntani Lahden Vapaaseurakunnan vanhimmistot, joka myönsi minulle toimivapaata seurakunnan päiväkodin työstä, että Esko Knuutila, joka jo ahkerasti ja uskollisesti oli toiminut idässä rajan takaisia ystävyysseurakuntia tukien.

Kolmen vuoden jälkeen työ koulussa vaihtui työhön Pietarin katulasten parissa, ja tämä työ jatkui kymmenen vuoden ajan.

Helena Reinikainen

Arton tie lähetyksentälle

Kun 1990-luvun alkupuolella kuulin kotona Canberrassa Australiassa seurakuntaamme kuuluvan Karin järjestävän ryhmiä lähtemään lyhytaikaiseen työhön Venäjälle lastenleireille, tunsin että minun tulisi lähteä mukaan. Halusin olla kuuliainen tuolle äänelle. Koin, että se oli Jumalan kutsu minulle. "Lähden pariksi viikoksi mukaan tiimiin, sitten olen tehnyt osuuteni", ajattelin. Noihin samoihin aikoihin keskellä työpäivää - hoidin Australian kansallisen yliopiston kiinteistöjä - koin, että minulta kysyttiin: "Haluatko jatkaa täällä tätä työtä vai haluatko lähteä maailmalle?" "Kyllä minä voin lähteä", vastasin äänelle.

Venäjällä leirillä ollessani yllätyin, että pystyin tekemään niin paljon lasten parissa vieläpä ilman venäjän kielen taitoa. Leirillä kesää viettävät lastenkotilapset janosivat huomiota. Pienikin huomionosoitus ja osallistuminen heidän peleihinsä merkitsi heille paljon. Tämä ensimmäinen kokemukseni leirillä ja Terijoen lastenkotilasten kohtaaminen johti minua lähetystyössä seuraavalle askelmalle. Leirin jälkeen vierailin tiimimme tulkin kanssa lastenkodissa, josta lapset leirille olivat tulleet. Palasin Venäjälle uudelleen. Sitten jäin sinne. Sain toimia lasten parissa ohjaten tietokonekerhoa, puutyöpajaa, olla osa Toivon Sateenkaaren päiväkeskus- ja leiritoimintaa.

Arto Tynkkynen

Terveisiä Joonalta ja Sunkyungilta Havaijilta

Koronapandemiasta huolimatta olemme jo yli puolessa välissä raamattukouluamme. Aloitimme syksyllä ja oppilaamme valmistuvat kesäkuussa. Opiskelimme juuri läpi kaikki Vanhan Testamentin profeetat ja nyt on aika aloittaa Uusi Testamentti. Hienoin asia tässä koulussa meille, on se muutos, jonka näemme meidän oppilaissamme. Kun oppilaamme antavat yhdeksän kuukautta elämästään raamatunopiskeluun, pääsemme todella todistamaan sitä työtä, mitä Pyhä Henki heissä tekee. Eräs oppilaistamme (Daniel) ei koulun alussa juuri piitannut läksyistä tai muista hommista, mutta koulun edetessä, hänestä on nyt tullut yksi parhaista oppilaistamme. Mutta olemme myös valitettavasti joutuneet lähettämään neljä oppilasta kotiin, sillä koulun intensiivisyys oli heille liikaa.

Sain etuoikeuden opettaa Jeremian kirjan noin kuukausi sitten, ja Sunkyung opetti oppilaitamme, kuinka he voivat opettaa Raamattua induktiivisesti. Sunkyungin oppitunnin jälkeen oppilaamme saivat kolme päivää aikaa valmistella opetustaan ja sitten järjestimme kaksi tilaisuutta perjantai-iltana ja lauantai-aamuna, joihin kaikki kampuksemme halukkaat tulivat oppimaan oppilaitamme, kuinka opiskella Raamattua induktiivisesti. Nämä tilaisuudet menivät hienosti ja monet paikalle tulleet olivat niin vaikuttuneita, että he halusivat ilmoittautua raamattukouluun.

Saimme myös mahdollisuuden opettaa "Restorers" nimisessä opetuslapseuskoulussa. Kävimme läpi heidän kanssaan Raamatun läpikatsauksen kolmessa päivässä. Tässä opetuslapseuskoulussa oli eräs oppilas, joka oli vasta tullut uskoon ja erityisen kiinnostunut Raamatusta. Hänen nimensä on Jarett. Aloin tapaamaan häntä kerran viikossa ja viime viikolla opiskelimme yhdessä Filemonin kirjeen! Rukoilkaa erityisesti hänen puolestaan, että tämä liekki mikä hänen sisäänsä on syttynyt Jumalaa ja Raamattua kohtaan kasvaisi entisestään.

Nyt näyttää myös siltä, että Jumala kutsuu meitä täältä Havaijilta eteenpäin. Meidät on myös hyväksytty teologiseen yliopistoon Bostoniin ensi syksylle. Viime vuosien aikana opettaessamme Raamattua täällä Havaijilla, koimme, että Jumala kutsuu meitä hankkimaan korkeamman koulutuksen, jotta voisimme olla pätevämpiä lähetystyössämme. Rukoiltuamme asiaa muutaman kuukauden lähetimme hakemukset yliopistoon ja noin kuukautta myöhemmin saimme takaisin myöntävän vastauksen. Koulu Yhdysvalloissa ei ole ilmaista niin kuin Suomessa, joten haimme myös stipendiä, jota koulu tarjosi heille, jotka he kokivat menestyvän koulussa ja joilla oli selkeä päämäärä. Minä sain stipendin, joka kattaa koko kolme kouluvuotta ja on arvoltaan noin 90 tuhatta dollaria. Me molemmat tiedämme, että Jumala kutsuu meitä jatkamaan Raamatunopetusta ja juuri tämän takia ilmoitauhimme tähän yliopistoon. Haluamme aloittaa Raamattukoulun jossakin, missä sitä kipeästi kaivataan ja uskomme, että tämä tutkinto valmistaa meitä tähän tehtävään.

Raamattukoulumme täällä Konalla kestää kesäkuun loppuun asti ja sitten meidän pitää lähteä USA:sta viisumihaastatteluun. Jos koronarajoitukset kesällä sallii Suomeen tulon, haemme viisumia siellä, mutta jos tilanne on edelleen sama kuin nyt, menemme Koreaan. Rukoilkaa erityisesti selkeyttä missä hakea tätä viisumia. Muistakaa myös oppilaitamme, että he saisivat kaiken irti näistä viimeisistä kuukausista ja että yksikään oppilas ei enää lähtisi kesken kaiken kotiin.

Olemme kiitollisia Jumalan huolenpidosta, stipendistä yliopistoa varten, mahdollisuuksista opettaa Raamattua, sekä muutoksesta meidän oppilaissamme, erityisesti Danielissa.

Joona & Sunkyung Sommarberg

Juha Y

Budengien parista ja hieman muualtakin

Budengit ovat Himalajalla asuva evankeliumin kannalta ns. saavuttamaton kansa. Asuinperheineni heidän asuinalueellaan useita vuosia tehden kielentutkimustyötä. Vuonna 2014 aloitettiin budengiksi raamatunkäännösprojekti, jota tuin alkuvuosina paikan päällä ja edelleen Suomesta käsin. Käännöstyössä suorimmin ovat paikallisista mukana pääkääntäjämme Karma ja häntä avustava tietokoneella kirjoittamisesta vastaava Sonam Doma. Lisäksi tiimiimme kuuluu pastori Tobjor, joka on edistänyt budenginkielistä kristillistä työtä, ja tiimimme koordinaattori Phubzam.

Pääkääntäjällämme Karmalla oli ainakin viime syksynä vielä tavoite saada koko Uusi testamentti raakakäännettyä vuoden 2021 aikana. Raakakäännös tarkoittaa alustavaa käännöstä, jonka kanssa on vielä tehtävä paljon, paljon töitä. Minun roolini alkaa siitä, että saan raakakäännöksen luettavakseni. Minusta Karman tavoite on ylioptimistinen, mutta saa nähdä, mitä he saavat Sonam Doman kanssa aikaan tänä vuonna. Itse haluaisin uusien raakakäännösten jatkuvan luonnostelun asemesta saada jo melkein viimeistellyt tekstit siihen kuntoon, että ne voisi julkaista tänä vuonna.

Raamatunkäännöstyössä onkin yhä enemmän, ja mielestäni oikeutetusti, vallalla ns. "Julkaise matkan varrella" -näkemys, jonka mukaan Raamatun osia julkaistaan sitä mukaa, kun niitä saadaan käännettyä, ei vasta koko Uuden testamentin valmistuttua. Lähellä julkaisua olevien tekstien joukossa ovat neljä evankeliumia ja 1. Mooseksen kirjaan perustuva kirjanen. Toivoin, että Luukkaan evankeliumi olisi voinut julkaista jo viime vuonna, mutta koronasulut ja Karman pojan sairastuminen ja kuolema luonnollisesti hidastivat työtä. Parhaillaan valmistelemme Matteuksen

evankeliumia ulkopuolisen konsultin tarkastukseen ja viilaamme Luukkaan evankeliumia ja 1. Mooseksen kirjaan perustuvaa kirjasta julkaistaviksi

Käännöstyön ohella olen tehnyt myös käännöstyöhön läheisesti liittyvää kielitieteellistä työtä sekä opetustyötä Suomen teologisella opistolla (STO). Kielitieteelliseen työhön on liittynyt artikkelin kirjoittaminen, palautteen antaminen kollegoiden sukukielten kuvauksista ja oman väitöskirjan viilaaminen virallisen julkaisun vaatimaan kuntoon. STO:lla opetin syksyllä 2020 lähetyshistorian ja keväällä 2021 lähetysteologian kurssin.

Koska tässä yhteisessä työssämme ei voi menestyä ilman rukousta, mainitsen tässä muutamia rukousaiheita. Yleisellä tasolla rukoillaan Jumalan etsimisen aikaa budengkansalle. Pyydetään, että budengit voisivat pian kuulla ja lukea sanaa omalla kielellään ja ymmärtää, että kristinuskon Jumala ei ole vain muiden kansojen Jumala vaan myös heidän Luojansa ja Lunastajansa. Rukoillaan, että kristityt budengit täytyisivät rohkeudella ja viisaudella olla todistajia oman kansansa keskuudessa.

Pyydän myös rukousta käännöstiimimme puolesta, että jokaisella meistä olisi terveyttä ja elinvuosia täyttää se tehtävä, jonka Jumala on meille antanut budengin kielen käännöstyössä. Pyydetään tiimillemme hyvää yhteyttä ja koordinaatiokykyä sekä käännöstyöhön intoa, taitoa ja rauhaa ulkoisista häiritsevistä tekijöistä. Lopuksi pyydän muistamaan buddhalaista ystävääni Namgelia, josta kerroin viime joulun Lähetyssasemassa. Kunpa hän voisi astua sisälle valtakuntaan ja tulla Jumalan aseeksi oman kansansa keskuuteen.

Juha Y

Lähetystyöstä kiinnostumisen kiinnekohtia

Kiinnostukseeni lähetystyötä kohtaan vaikutti paljon sellaisen raamatunopetuksen kuuleminen, jossa osoitettiin kaikki kansat tavoitettavan siunauksen olevan Raamatun punainen lanka aina Aabrahamille annetusta lupauksesta (1. Moos. 12:3) sen täyttymykseen asti Ilmestyskirjassa (Ilm. 7:9). Kun ymmärsin suuren kuvan siitä, mitä Jumala on maailmassa tekemässä, se sai evankeliumin ulottumattomissa olevien kansojen saavuttamisessa mukana olemisen vaikuttamaan vahvasti merkitykselliseltä työltä. Vahvistusta ajatuksilleni kulttuurirajat ylittävästä työstä sain minua tuntemattomien henkilöiden profetioiden kautta.

Eräänä johdatuksen välikappaleena toimi mainoslehtinen, jonka sain äitini ystävältä

ylioppilaskirjoitusvuotenani. Siinä esiteltiin vapaaehtoistyömahdollisuuksia Wycliffe Raamatunkääntäjien Englannin keskuksessa. En kokenut pätevyyttä lähteä keskuksen lastenhoito-, rakennus- tai puutarhatöihin, mutta huomioni kiinnittyi keskuksessa tarjottavaan 10 viikon kurssiin nimeltä General Linguistics 1 (Yleinen kielitiede 1). Tuolloin en vielä lingvistiikasta juuri tiennyt, mutta jotenkin päädyin viettämään 10 viikkoa seuraavasta kesästä kyseisellä kurssilla, jossa muun muassa opettelimme ääntämään kaiken maailman äänneitä ja kirjoittamaan niitä foneettisilla merkeillä. Innostuin aiheesta niin paljon, että hain ja pääsin Helsingin yliopistoon opiskelemaan yleistä kielitiedettä. Tapani olla mukana lähetystyössä tarkentui raamatunkäännöstyöksi.

Juha Y

Kristittyjen määrä Iranissa kasvaa huimaa vauhtia vainoista huolimatta – tai niiden takia

Iranissa oli ennen islamilaista vallankumousta 1979 alle 500 muslimitaustaista kristittyä. Viimevuonna näitä muslimista kristityksi kääntyneitä arvioitiin olevan miljoona tai enemmän. Iranissa kristittyjen määrä kasvaa ehkä nopeimmin maailmassa.

Toisaalta kristityt kokevat paljon vainoja Iranissa. Open Doors järjestö sijoittaa 2021 World Watch listallaan sijalle 8. Lista perustuu usealla mittarilla tehtyyn laskelmaan kristittyjen vainosta. Iran on viimeisen vuosikymmenen aikana kuulunut kymmenen eniten kristittyjä vainoavan maan joukkoon, mutta on merkkejä siitä, että vainot ovat entisestään lisääntyneet. Iranissa on 83 miljoonaa asukasta. Islamilainen vallankumous innosti suuria joukkoja, mutta vuosien myötä kansa on pettynyt siihen ja islamiin. Pettynyt kansa on avoimempi evankeliumille kuin missään ympäröivistä

maista. Tämän vuosisadan parina kymmeneenä vuotena on enemmän iranilaisia kääntynyt kristityksi kuin edeltävinä 13 vuosisatana sen jälkeen, kun islam tuli sinne 700 jkr.

Muslimitaustaisien kristittyjen ei ole mahdollista kokoontua kirkkorakennuksissa, joten he kokoontuvat kotiseurakunnissa, joita on kaikkialla maassa. Ennen vallankumousta vuonna 1979 maassa oli joitakin protestanttisia seurakuntia, mutta nyt lähes kaikki on pakotettu lopettamaan toimintansa. Kukaan ei tiedä kuinka paljon kotiseurakuntia on, mutta niitä on tuhansia. Monien kotiseurakuntien johtajat ovat naisia.

Rukoillaan Iranin kristittyjen puolesta, rukoillaan evankeliumin leviämisen puolesta ja pyydetään Jumalan varjelusta ja vahvistusta niille, jotka joutuvat kokemaan vainoa.

Maija Reinikainen

Kikoin tarina – kaupankäynnillä hyvinvointia käsityöläisille Keniassa

Olen syntynyt ja asunut Keniassa. Vanhempani menivät sinne lähetystyöhän vuonna 1965. Synnyin 1967 kotona maaseudulla Korun raamattukoululla, jossa asuimme. Sain kasvaa hyvin kollektiivisessa ympäristössä, ja ihanan lapsuuden Afrikan kulttuuriperintöineen ja luontoineen.

Olen pienestä pitäen pitänyt kenialaisista käsitöistä ja vuonna 2001 mieheni Jorma Reinikainen rohkaisi minua aloittamaan maahan-tuonnin Keniasta Suomeen. Perustin Kikoi Tradingin 2001. Kikoin aloittaminen oli jännittävää ja se lähti pienestä lentorahdista kauniita Kikoi-kankaita, johon tarvittiin vain pieni 20m² varasto.

Oli inspiroivaa aloittaa tekemään jotakin sel-laista, josta on todellista apua kehityksessa, mutta joka voisi tuoda leipää omaankin pöytään. Jumala on johdattanut selkeästi tutus-tumaan oikeisiin ihmisiin Keniassa. Olen saanut oppia luottamaan Jumalaan ja ihmisiin tämän työn kautta. Kun Kikoiilla oli asiakkaana muutaman vuoden eräs isompi ketju, tuotiin niinä vuosina 2 konttillista tavaraa Suomeen. Kun matkustin Keniaan tekemään tilauksia ja maksamaan etumaksuja tekijöille (jotta he voivat ostaa raaka-aineet ja aloittaa työn) olin kuin joku hyvä lähettiläs / enkeli ja sain runsaasti siunaavia rukouksia ja rakkautta. Joskus tuntuu, että ammennan niistä vieläkin!

Rehelligesti sanoen olen saanut Kikoi-työstä enemmän muuta siunausta kuin isoa palkkaa. Välillä taloudellisesti olen ollut aivan hiuskarvan varassa, saanko maksettua kk-kuluni. Mutta siinäkin olen kokenut Jumalan huolenpidon ihan konkreettisesti. Olen ylpeä siitä, että saan tehdä reilua, suoraa ja eettistä kaup-paa. Esimerkkinä reiluudesta, että haluan maksaa sen hinnan mitä pyydetään, tai jois-sain tapauksissa olen sanonut, että tämä voi maksaa enemmän, koska tiedän voivani hin-

noitella kyseisen tuotteen tietyn hintaiseksi Euroopassa. Joskus joku tuote ei saa maksaa liikaa (täällä olevan katerakenteen takia) ja siksi olen päättänyt olla ostamatta sitä sen sijaan että polkisin väkisin hintaa Keniassa. Olen viettänyt tunteja ja tunteja matalilla lypsy-jakkarilla toreilla ja kujilla neuvotellen ja ker-toen, mikä tämän tuotteen matka Eurooppaan on ja mitä se merkitsee katelaskelmissa rahteineen ja alveineen. Työhöni liittyy paljon sosiaalisuutta ja paikallisen kulttuurin tuntemusta. Swahilin kielen taitoni on ollut merkittävä apu työssä ja luottamuksen saavuttamisessa. Olen heille sisko ja täysin samalla tasolla heidän kanssaan. Voin esim. Nairobissa kulkea julkisilla täyteen ahdetuilla matatu-pikkubusseilla ja kävellä slummissa. Koskaan minua ei ole ryöstetty. Ehkä se johtuu siitä, että olen yksi heistä ja heidän kielinen. Syön ja juon heidän kanssaan ja heidän ruokiaan, juttelen kiireettömästi perhekuulu-miset jne. Toki on ollut välillä myös superlyhyitä työmatkoja, jolloin tällaiselle ei löydy tarpeeksi aikaa, ja se on surullista.

Käsityöläisissä on aivan upeita tyyppejä. Pidän yhteyttä heihin, vaikka liikevaihto ja tilaukset ovat pienentyneet murto-osaan. Heille voi kertoa rukousaiheita ja jakaa elä-mää ja perheen kuulumisia. Eivätkä he painosta, että missä ne tilaukset nyt viipty... Se osoittaa suurta sydäntä ja olen etuoikeutettu, että elämässäni on sellaisia ihmisiä.

Kikoi on ollut minun tapani tehdä Jumalan Valtakunnan työtä. Rakastaa, auttaa, maksaa reilu hinta hienoista tuotteista ja jakaa elämää. Jeesus kuuluu elämäni kaikilla sen osa-alueilla, ja työ on iso osa elämää! Tämän tähden Kikoi on ollut merkityksellistä työtä, ja olen enemmän kuin kiitollinen Jumalalle näistä kaikista vuosista.

Sillä tiellä ollaan edelleen, mutta nyt olen

sellaisessa jännittävässä vaiheessa KIKOIN osalta, että myyn varastoni ja brändin eräälle helsinkiläiselle yrittäjälle, joka on odottanut muutosta työelämään ja haluaa "normaalityön" rinnalla tehdä oikeasti jotakin merkityksellistä ja hyvää! Jumala siunatkoon ja johdattakoon tämän kaupan ja KIKOI-babyäni luovuttamisen uusiin heliin käsiin.

Kikoin työllä on ollut iso merkitys ruohonjuuritasolla monen kenialaisen yksittäisen käsityöläisen sekä yhteisön elämässä. Se, että heidän tekemiään tuotteita menee kaupaksi, nostaa jo sinänsä omanarvontuntoa oikealla tavalla, puhumattakaan siitä korvauksesta, jonka he työstään saavat. Olen saanut seurata monien elämää näiden vuosien varrella ja se palkitsee! Kun näet vaikka Nairobin Kawangwarenen slummissa asuvan yksinhuoltajaäidin ilmeen tilanteessa, jossa hän saa korutilauksen minulta, on se yksi koskettavimmista hetkistä. Tiedän, että sillä rahalla hän saa ostettua lapsilleen ruokaa, maksettua vuokransa, ja ainakin osan lapsiensa koulumaksuista. Olen vierailut slummeissa ja gheetoissa Kikoin käsityöläisten kodeissa, ja se on uskomattoman palkitsevaa nähdä heidän kiitollisuutensa siitä, että joku ostaa ja arvostaa heidän tekemiään tuotteita. Pienissä vaatimattomissa oloissa he tarjoavat teetä ja leipää, osoittavat rakkautta ja kiitosta. Siinä on tullut monesti kyynel silmiin.

Nyt kun luovutan Kikoin uudelle yrittäjälle, siunnaan kaikkia verkostoon kuuluvia ihmisiä, käsityöntekijöitä, huolitsijaa, kaikkia sidosryhmiä, tukku- ja vähittäisasiakkaita sekä tätä rohkeaa yrittäjää. Olen rukoillut koko sydämestäni johdatusta tässä asiassa, ja tämä vain tapahtui. Jumala on ihmeellinen! Itse olen ollut mukana viimeisen parin vuoden ajan sellaisessa tosi mielenkiintoisessa uudessa puunistutusprojektissa ja siksi tämä vaihdos tuntuu hyvältä, ja siltä, että itse Jumala tietää, ettemme me ihmiset jaksaa tehdä liian montaa asiaa tai työtä kerralla. Olemme sopineet, että käyn tämän yrittäjän kanssa Keniassa, jossa hän saa tutustua kaikkiin tekijöihin ja muihin sidosryhmiin. Kikoi tuotteet tulevat edelleen olemaan sen sloganin mukaisia: KIKOI CARES FOR THE FACES BEHIND THE PRODUCTS!

Maija Reinikainen

MICHELIN

**RENKAAT, VANTEET
SEKÄ RENGASTYÖT
AMMATTITÄIDOLLA**

**VALINTA-RENGAS
HIRSIMETSÄNTIE 27
15200 LAHTI
WWW.VALINTA-RENGAS.COM
Puh. 010 4231200**

Lahden vapaaseurakunnan **Lähetysasema**

Vastaava toimittaja:

Jukka Knuutila

Julkaisija:

Lahden Vapaaseurakunta

www.lahdenvapaasrk.fi

[www.facebook.com /
lahdenvapaaseurakunta](http://www.facebook.com/lahdenvapaaseurakunta)

Postiosoite:

Humpulankatu 15, 15110 Lahti

Sähköposti:

toimisto@lahdenvapaasrk.fi

LEGACY

The Legacy Project 2021

The Legacy Projectissa on tällä hetkellä mukana yhteensä 160 ihmistä, joista noin 70 on tiiminjohtajia ja noin 90 osallistujia. Osa tiimeistä on jo täynnä ja loput täytyvät kovaa vauhtia. Heinäkuun projektiin valmistaudutaan koko joukolla kuukausittaisten Zoom-tapaamisten välityksellä.

Osallistujien ja tiiminjohtajien suhdeluku kuvastaa koronaviruksen aikaansaamaa murrosta aktiivisessa. Tiimit ovat pienempiä ja toimintaa on sopeutettava vallitseviin olosuhteisiin. Kohteessa on kuljettava pienissä ryhmissä tai pareittain. Tehtävä työ ei voi perustua tilaisuuksien järjestämiseen tai ihmisjoukkojen kokoamiseen. Matkustaminen on hankalampaa ja tilanne elää jatkuvasti. Tiiminjohtajat seuraavat aktiivisesti kohdemaiden uutisia ja luovat matkasuunnitelmia, eikä ole tavatonta, että tiiminjohtajalla on A- ja B-suunnitelmien lisäksi C-suunnitelma.

Muuttuvien tilanteiden ja haastavien olosuhteiden puristuksessa meidän on kysyttävä: mikä on tärkeintä?

Mikä on tärkeintä?

Me elämme suoritusten, menestyksen ja vaikutusvallan maailmassa. Enemmän, paremmin, nopeammin. Me vertaamme itseämme toisiin ja kysymme itseltämme: mitä olen saavuttanut? Elämme jatkuvassa riittämättömyyden tunteessa. Emme ole koskaan tehneet tarpeeksi. Hei, pandemiaa on kestänyt jo vuoden enkä ole vielä kirjoittanut kirjaa tai oppinut uutta kieltä.

Työelämässä tämä johtaa työaikojen venymiseen, ylimitoitettuun työkuormaan,

jatkuvasti nouseviin tulostavoitteisiin ja epäinhimilliseen kohteluun, jotka tapahtuvat ihmisten kustannuksella. Ihmisestä tulee koneen osa. Jos se menee rikki, niin se vaihdetaan. Ne, jotka selviävät tässä raadallisessa puristuksessa menestyvät. Ne, jotka eivät pärjää heitetään syrjään. Burnout, masennus ja väsymys eivät kuulu kuvaan.

Seurakunnassa se johtaa lahjakkaiden ja karismaattisten yksilöiden ihailuun, hengellisen menestyksen korostamiseen ja näkyvien tulosten tavoitteluun. Kun me kuulemme todistuksia aktioista, ne ovat yleensä kertomuksia uskoontuloista, ihmeistä ja Jumalan ihmeellisestä johdatuksesta.

Näkyvien tulosten ja näyttävien aktioiden ylikorostaminen voi johtaa odotusten vääristymiseen, mikä puolestaan saattaa johtaa tulospaineesiin ja pettymyksiin, liioiteltuihin todistuksiin ja kaunisteltuihin somejulkaisuihin.

Meillä on iso visio suomalaiselle lähetystyölle ja tehtävämme on koko maailma. Me olemme nuoria ja innokkaita idealisteja. Se on innostavaa, sytyttävää ja todella siistiä, mutta sillä on myös kääntöpuolensa. Koska meillä on visio koko maailmasta, meille voi tulla tunne, että emme koskaan ole tehneet tarpeeksi.

Kun näkyvät tulokset alkavat ohjata seurakuntaa tai projektia, se synnyttää lopulta syvää ahdistusta: meillä ei koskaan ole riittävästi resursseja, riittävästi vapaaehtoisia, riittävästi osallistujia. Vertailemme omaa seurakuntaamme toisiin seurakuntiin ja koemme syvää epävarmuutta.

Paavali kuitenkin muistuttaa meitä siitä, että loppujen lopuksi kaikki on Jumalan kädessä:

jatkuu seuraavalla sivulla

Lean terveisiä Espanjasta

Terveisiä keväisestä Vendrellistä. Täällä kevät tekee tuloaan ja puut alkavat jo kukkia. Minun callani tuossa parvekkeella kukkii jo myös. Uskon että sielläkin jo odotatte kevättä ja ehkä vielä enemmänkin "niitä parempia päiviä". Varmasti kaikki olemme jo hyvin väsyneitä tähän pandemiaan, joka ei ollutkaan ihan nopea juttu. Niin kuin aiemmin olen kertonut niin Espanjaa pandemiaa on koetellut hyvin raskaasti. Edelleenkin emme voi pitää kotikokouksia ja on myös vaikea päästä liikkumaan ja asioimaan virastoissa. Meidän täytyisi muun muassa päästä käymään Tarragonassa hoitamaan asioita virastossa.

Varmasti Suomessa sodan kokeneet sukupolvet ovat kokeneet jotakin samanlaista. Yhtäkkiä jokin asia, jonka edessä olet itse voimaton, vaikuttaa sinun ja läheistesi koko elämään sellaisella tavalla, että mikään ei ole enää ihan samanlaista kuin ennen. Lohdullista on tietää, että kansakunnat on kokeneet vaikeita aikoja ennenkin ja niistä on selvitetty. Vaikka koetusten keskellä ulospääsy tuntuu usein olevan todella kaukana ja turnauskestävyys uhkaa loppua. Sotien aikana Suomessa rukoiltiin paljon varjelusta ja Jumalan apua. Tämä sama etuoikeus meillä kristityillä on nykyin. Jos emme muuta voi tehdä niin voimme rukoilla, ja joskus se on kaikki mitä tarvitaan.

Hiljattain meillä oli ystävä Maria Pilar yötä. Hän on ollut pitkään poissa Vendrellistä sairastettuaan koronaa ja nyt palailee asunnolleen täällä päin. Oli mukavaa, kun oli vieras, sillä ne ovat viime

aikoina olleet harvinaista herkkua. Ystävämme Maria Carmen käy meillä siivoamassa ja kohta on käsillä myös kylpyhuoneen remontti. Sitä saa muistaa rukouksissa, että sopivat remonttimiehet löytyvät ja koko projekti sujuisi hyvin ja ongelmitta.

Minun jalkani on edelleen kipeä ja kokonaan tumman punainen. Kuljen kainalosauvoilla ja heitän pientä lenkkiä tuossa meidän parveketerassilla. Onneksi on muhkean kokoinen terassi! Kantapää ja jalkaterä ovat kipeitä ja jalkaani saa edelleen muistaa rukouksin, että Jeesus auttaisi ja parantaisi. Kodin ulkopuolelle en pääse juurikaan liikkumaan, vaan Teresa on käynyt asioilla ja kaupassa. Kaupungilla on paljon varkaita liikenteessä ja myös varasjoukkioita, joten Teresalle saa rukoilla varjelusta kauppareissuilla.

Olemme kiitollisia siitä, että olemme toistaiseksi säilyneet ilman virustartuntaa ja olleet muuten terveinä. Rokotuksista meillä ei ole vielä tietoa ja niistä varmaan ilmoitellaan sitten myöhemmin. Olemme kiitollisia teidän esirukouksistanne, ja niitä nyt kovasti tarvitaan tällaisissa erikoisissa olosuhteissa. Toivomme myös kovasti, että taas jossain kohden saisimme rakkaita vieraita sieltä Suomesta tänne.

Muistetaan sekä Espanjaa että Suomea rukouksin. Pyydetään, että Jumala saa ilmestyä tavalla tai toisella tämän ajan keskellä. Paljon siunausta ja suukkoja sinne Suomeen!

"Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon." Jeremia 29:11

Rakkain terveisin,

Lea Koski
(Reija Niemisen välityksellä)

LEGACY

"Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun. Istuttaja ja kastelija ovat samassa työssä, mutta kumpikin saa palkan oman työnsä mukaan."
Ensimmäinen kirje korinttilaisille 3:6-8

Jumalan valtakunta on kuin itsestään kasvava vilja. Mies kylvää siemenen maahan, se orastaa ja kasvaa eikä hän tiedä tarkalleen miten se tapahtuu; ja kuitenkin se tapahtuu.

Henri Hermunen

Rukousta kansojen puolesta - rukousopas

Tämä uudistunut rukousopas ohjaa meitä rukoilemaan muslimien, hindujen ja buddhalaisten puolesta ja heidän keskuudessaan tehtävän lähetystyön puolesta. Nyt ensimmäistä kertaa ja ainoana maailmassa tämä opas on koonnut yksiin kansiin kolme kansainvälistä rukousopasta ja lisäksi rukousopas suomalaisen lähetystyön puolesta.

Ensin 13.-4.-12.5.2021 on kolmekymmentä päivää rukousta muslimien puolesta, ajoittuen heidän paastokuukautensa Ramadanin ajalle. Sen jälkeen rukousaiheita on

vuoden ajaksi joka perjantai muslimi-, buddhalais- ja hindu-enemmistöisten kansojen puolesta. Rukous liikuttaa Jumalan kättä. Jeesuksen antama lähetyskäsky ja lähimmäisenrakkaus vaatii meitä toimimaan. Rukouksella aikaansaatu hyvä innostaa meitä jatkamaan. Vajaan 30 vuotta ilmestyneen "30 päivää rukousta muslimien puolesta - rukousoppaan" ilmestymisaikana ja sen saaman esi-

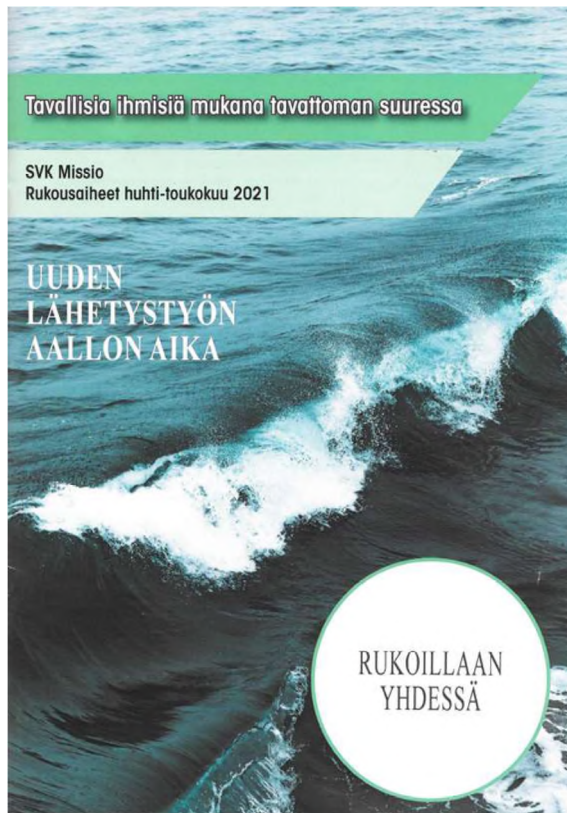
RUKOUSTA kansojen puolesta!

13 HUHTIKUUTA 2021 -
01 HUHTIKUUTA 2022

rukousliikkeen aikana on ennennäkemätön määrä muslimeja löytänyt Jeesuksen pelastajanaan ja kääntynyt kristityksi.

Tätä rukousopasta julkaisee Suomen lähetysneuvosto ja Suomen Evankelinen Allianssi. Voit tilata joko paperisen vihkosen tai sähköisen ladattavan version. Kumpikin maksaa 2,50 euroa kappale.

Tilaukset: pray.fi

Rukoillaan yhdessä – rukousmuistio

Suomen Vapaakirkon Rukoillaan yhdessä -rukousmuistio ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Siinä on tietoa ja rukousaiheita joka päivälle liittyen SVK Mission (Vapaakirkon lähetyksen) työhön. Se julkaistaan vain paperisena versiona.

Voit tilata sen osoitteesta svkmissio@svk.fi